

වප් මගුල් උමෙල සුදොවුන් රජතුමාට මෙන් ම රජ මාලිගයේ සියලු දෙනාට ද වැදගත් දිනයකි. කුඩා සිදුහත් කුමරු සමග කිරීමවුවරුන් ද මෙම ස්ථානයට පැමිණියේ රජු ඇතුළු රාජකීය පිරිස කුණුරට බැස සිසාන අයුරු දැක බලා ගැනීමට ය. ප්‍රදේශය පුරා පැවතියේ උත්සවදියකි. වසරකට වරක් එළුණින මෙම සිත් ගන්නා සුලු අවස්ථාව දැක ගැනීමට රස් ව සිටි සියල්ලෝ ම යුහුසුව වූහ. සිදුහත් කුමරු රක බලා ගැනීමට තිරන්තරයෙන් වෙහෙසුණු කිරීමවුවරුන්ගේ අවධානය තිමේශයකට ගිලිහි ගියේ ය. සිදුහත් කුමරු හැරුණු විට සියල්ලන්ගේ සිත් උත්සවදියෙන් කුල්මත් විය. මේ අතර දී රැක් සෙවණේ සිසිල් පරිසරය කුමරුගේ සිත් කෙමෙන් දහැන්ගත කරවන්නට සමත් විය. කුමරු දෙස නෙත් යොමු කරන කිරීමවුවරුන්ට දක්නට ලැබුණේ විස්මිත දසුනකි. කුඩා සිදුහත් කුමරු දී රැක් සෙවණෙහි පලග බැඳුගෙන භාවනානුයෝගී ව සිටියේ ය. නෙත් අදහාගත නොහැකි එම දසුනින් පුදුමයට පත් ඔවුනු රජු ඇතුළු පිරිසට මේ පිළිබඳ දනුම දුන්හ. පුතු පිළිබඳ දරු සෙනෙහස අහිඛවා ගිය හැගුමෙන් යුතු සුදොවුන් රජු සිය පුතුට වන්දනා කළේ ය. එය එතුමා සිදුහත් කුමරුට කළ දෙවන වැදුමයි.

සිදුහත් කුමරු විසින් දී රැක් සෙවණේ පලග බැඳුගෙන වඩන ලද්දේ ආනාපානසත් භාවනාවයි. මෙම භාවනාව පිළිබඳ ඉගෙනුමට පෙර භාවනාවේ ඇති වැදගත්කම පිළිබඳව අප දත යතු කරුණු රසකි. ඉන් කිහිපයක් විමසා බලමු.

මිනිස් සිරුර සැකසී තිබෙන්නේ සිත්, කය දෙකෙනි. මිනිසාගේ වර්ධනය යනු මෙම ද අංශයෙහි ම වර්ධනයයි. මිනිසාගේ පිරිහිම නම් මෙම ද අංශයේ ම පිරිහිම ය. දියුණු මිනිසකු බිජි වන්නේ තිරෝගී කයක් භා තිරෝගී මනසක් ඇති විට ය. කායික වර්ධනය සිදු කරන විවිධ ආහාර පාන ද ඔසු වර්ග ද ඇත. අප විවිධාරකාරයේ ව්‍යායාම මගින් සිදු කරන්නේ ද කායික වර්ධනයයි. කායික වර්ධනයට අප දක්වන සැලකිල්ල මානසික වර්ධනය කෙරෙහි ද දක්වීම අතිශය වැදගත් වේ. පරිපූරණ මිනිසකු වීමට ද අවසානයේ සාංසාරික විමුක්තිය ලබා ගැනීමට ද මනසෙහි දියුණුව අත්‍යවශ්‍ය වේ. භාවනාව මගින් මානසික දියුණුව ද ගක්තිමත් භාවය ද වර්ධනය කර ගැනීම සියලු කටයුතුවල සාර්ථකත්වයට ඉවහල් වේ. බුදු දහමින් ලබා දෙන මූලික උපදෙස වන්නේ සියලු පවි

බැඳුර කොට කුසල් සිත් වඩා සිත් පිරිසිදු කිරීම ය. සිත් එකගතකර ගැනීම ය. සෞරකු තවත් සෞරකුට හෝ වෙටරක්කාරයකු තවත් වෙටරක්කාරයකුට හෝ කරන නපුරට, වැඩි නපුරක් අයහපතක් නොමගට යොමු කළ සිත් නිසා සිදුවෙයි. එසේ ම මාපියන් හෝ අන් ඇශ්‍යියකු කරන යහපතට වැඩි යහපතක් සූමගට යොදු සිත් නිසා සිදු වන්නේ යයි ධම්ම පදයෙහි දක්වේ. වැඩි දියුණු නොකිරීමෙන් අවැඩ සිදු කරන දේ අතර සිත් ම ප්‍රධාන වේ. 'වැඩිදියුණු කිරීමෙන් හිතසුව සැලසෙන දේ අතර ද කිසිවක් සිත්ට දෙවෙනි වන්නේ නැත' යනු බුද්ධ වචනයයි. බුදු දහමින් ඒ සඳහා උගෙන්වා ඇති පිළිවෙත වන්නේ භාවනාවයි. භාවනා අතර ආනාපානසති භාවනාව වඩාත් සුව ගෙනෙයි.

ආන යනු ආශ්වාසයයි. එනම් භුස්ම ගැනීමයි.
අපාන යනු ප්‍රශ්නාසයයි. එනම් භුස්ම පිට කිරීමයි.
සති යනු සිහියයි.

මේ අනුව,
භුස්ම ගැනීම භා පිට කිරීම පිළිබඳ සිහිය පිහිටුවේ ආනාපානසති භාවනාව නමින් භැඳින්වේ.

ආශ්වාසය භා ප්‍රශ්නාසය නිරායාසයෙන් සිදු වන ක්‍රියාවලියකි. සාමාන්‍ය ජීවිතයේ දී මෙම ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ අප තුළ අවධානය පිහිටුවා ගැනීමක් දක්නට නොමැත. භුස්ම ගැනීමත් භුස්ම පිට කිරීමත් පිළිබඳ සිහිනුවණ පිහිටුවේමට මගපෙන්වන භාවනාව ආනාපානසතිය නමින් භැඳින්වේ.

දුහුවිලි ඇවිස්සුණු බිමකට වැසි පොදු වැවෙන විට එම දුහුවිලි ක්‍රමයෙන් තැන්පත් වේ. එසේ ම ආනාපානසති භාවනාවෙන් වංචල සිතුවිලි නිශ්චල වේ. එමගින් සිත් සමාධි ගත වේ.

සිසුන්ට මෙම භාවනාව ප්‍රගුණ කිරීමෙන් ලබා ගත හැකි ප්‍රයෝගන රසකි. අපගේ අනාගතය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා බොහෝ දේ දැන උගත යුතු ය. විවිධ ආකාරයේ හැකියාවන් ප්‍රගුණ කර ගත යුතු ය. ඒ සඳහා උත්සාහය අත්‍යවශ්‍ය වේ. උත්සාහයෙන් නිසි ප්‍රයෝගන අත්පත් කර ගැනීමට නම් අප සිදු කරන කවර කටයුත්තක් වුව ද එකග වූ පිරිසිදු සිතින් කළ යුතු ය. එකග නොවූ අපිරිසිදු සිතින් කරන කිසිදු කටයුත්තකින් නිසි ප්‍රයෝගන ගැනීම අසීරු ය. විභාගවලින් මෙන් ම අනිකුත් කටයුතුවලින් ද ඉහළ ජයග්‍රහණ ලබන අය ඇති. එම සියලු ජයග්‍රහණ තුළ සැගැවුණු රහස නම් මනා සිහිය යි. කිලිටි වූ වස්ත්‍රයකට කෙතරම් සායම් පොවනු ලැබුව ද උරා නොගනී. එහෙත් පිරිසිදු වස්ත්‍රයකට වහා සායම් උරා ගනී. එසේ ම අපිරිසිදු වූ වංචල සිතින් යුතු ව කරන ඉගෙනීමේ කටයුතුවලින් නුවණ,

දාරණය නොවැබේ. උගන්වතු ලබන විෂය කරුණු පහසුවෙන් දාරණය කර ගැනීමට පිරිසිදු එකත වූ සිතට ඉහළ හැකියාවක් ඇත. පාඩිල මනසට නොදින් කාවැදේ. තැන්පත් හා සුවපත් වූ මනස යිනෑ ම පුද්ගලයකු සාර්ථකත්වය කරා රැගෙන යයි.

භාවනාවට සූදානම් වෙමු

භාවනාවට පෙර ඇග පත මුහුණ කට සේදා පිරිසිදු විය යුතු ය. දෙවනුව අවශ්‍ය සූජා ද්‍රව්‍ය පිළියෙල කොට තබා තෙරුවන් වැදිය යුතු ය. තෙවනුව සිල් සමාදන් විය යුතු ය. සිවිවනුව භාවනාවට එළඹිය හැකි ය.

ආනාපානසන් භාවනාව ප්‍රගුණ කිරීමේ දී ගැහැනු දරුවන් අර්ධ පර්යාකයෙන් ද පිරිමි දරුවන් බද්ධ පර්යාකයෙන් ද සිරීම වඩාත් සුදුසු කුමය වේ. අසනීප තත්ත්වයක් නිසා බිම වාචි විය නොහැකි අයකුට මිටි අසුනක් පරිහරණය කිරීමේ හැකියාව පවතී. භාවනා කිරීමේ දී හිස හා කය සැපු ව තබා ගැනීම අවශ්‍ය ය.

නිවැරදි ව භාවනා කිරීම

දැස් පියාගෙන දොහොත් මුදුන් තබා සාඛුකාර දී තෙවරක් තමස්කාරය කියන්න. තිසරණ සහිත පංචිලය සමාදන් වන්න. දැස් පියාගෙන නොදින් ප්‍රස්ම ගන්න. සැහැල්ලුවෙන් පිට කරන්න. මෙස් තෙවරක් කරන්න. අනතුරුව සුපුරුදු ආශ්ච්‍රාස ප්‍රශ්ච්චයට ඉඩ හරින්න. එහෙත් ආයාසයෙන් ප්‍රස්ම ඉහළ පහසු නොයවන්න.

පියවර 1

ආශ්චර්යාස කරන විට පුස්ම වදින ස්ථානය පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයක් ලබා ගත්තා. එය නාසයේ අග හෝ උපු තොල මතුපිට විය හැකි ය. සිහිය පිහිටුවා ගත යුතු වන්නේ එසේ පුස්ම ගැටෙන ස්ථානයේ ය. ආරම්භයේදී නාසයට ඇතුළු වන වාතය හෝ නාසයන් පිට වන වාතය ගැන තොසිතන්න. උපු තොල මත හෝ නාසය අග ගැටෙන වාතය ගැන පමණක් අවධානය රඳවා ගත්තා. ක්‍රමයෙන් භාවනාව ප්‍රගුණ කරන විට ආශ්චර්යාස ප්‍රශ්නාස වාතය එම ස්ථානවල ගැටෙන ආකාරය මැනවින් පසක් වනු ඇත.

පියවර 2

මෙහි දී කළ යුත්තේ ආශ්චර්යාස කරන වායුව උපු තොල මත හෝ නාසය අග වදින විට එකයි යනුවෙන් මෙනෙහි කිරීමයි. දෙවන වර ආශ්චර්යාස කරන විට දෙකයි යනුවෙන් මෙනෙහි කරන්න. මෙසේ ආශ්චර්යාස වායුව පස්වතාව දක්වා ගණනය කරන්න. එමගින් සිත ක්‍රමයෙන් සන්සුන් වේ. ආශ්චර්යාස වායුව නාසය අග හෝ තොල් අතර ගැටෙන අයුරු ඔබට මැනවින් දැනෙනු ඇත. ගිෂ්වයකු වශයෙන් ආනාපානසති වැඩිමට අදාළ පියවර කිහිපයකි. භාවනා කරන්නකු විසින් අවසානයේ සිදු කළ යුතු ප්‍රාර්ථනයක් ඇත.

මාගේ මේ භාවනාමය කුසලය මෙලොව සැනසීම පිණීසත්, පරලොව සැනසීම පිණීසත්, නිවන් සුවයෙන් සැනසීම පිණීසත්, හේතු වේවා. වාසනා වේවා. සායු! සායු! සායු!

සාරාංශය

කුසල් සිත් වැඩින මානසික අභ්‍යාසය භාවනාවයි. පුස්ම ගැනීම හා පිට කිරීම මෙනෙහි කරමින් සිදු කරන භාවනාව ආනාපානසති භාවනාවයි. එමගින් මෙලොව සැනසීමත් පරලොව සැනසීමත් නිවනත් උදා කර ගත හැකි ය. අපගේ අධ්‍යාපන කටයුතු වඩාත් හොඳින් කිරීමට නම් අපට පිරිසිදු එකග සිතක් තිබිය යුතු ය. ආනාපානසති භාවනාව ඒ සඳහා සමගු පිටිවහලක් සපයයි.

ක්‍රියාකාරකම

1. ආනාපානසති හාවනාව වඩන ආකාරය කෙටියෙන් පැහැදිලි කරන්න.
2. ආනාපානසති හාවනාව වඩන ගිෂ්වයකු සඳහා සූදුසු උපදෙස් පත්‍රිකාවක් පිළියෙල කරන්න.

පැවරුම

- ඔබට ලැබේ ඇති උපදෙස් අනුව නිවසේ දී දිනපතා ආනාපානසති හාවනාව වඩන්න. ඒ සඳහා ගත කළ හැකි කාලය පිළිබඳ සටහනක් තබා ගන්න.